

- 3) należności za usługi zespołów adwokackich i tłumaczy przysięgłych,
- 4) należności z tytułu ubezpieczeń społecznych i umów ubezpieczeniowych,
- 5) wszelkich odszkodowań z tytułu poniesionych strat,
- 6) należności z tytułu wygranych loterii pieniężnej i gier liczbowych,
- 7) wszelkich należności ustalonych tytułami egzekucyjnymi,
- 8) zwrotu kaucji, wadium i innych zabezpieczeń,
- 9) zobowiązań rzemieślniczych spółdzielni zaopatrzenia i zbytu wobec ich członków, które wynikają ze statutowej działalności spółdzielni,
- 10) podziału czystej nadwyżki i zwrotu udziałów członkowskich w spółdzielniach,
- 11) skupu dokonywanego przez upoważnione do tego przedsiębiorstwa,
- 12) zakupu towarów przez uspołecznione jednostki handlu i zakłady gastronomiczne, dokonywanego w celu uzupełnienia masy towarowej, jak również zakupu płodów rolnych dokonywanego bezpośrednio od producentów na zaopatrzenie własne przez szpitale, sanatoria, domy wczasowe, internaty, przedszkola, żłobki i inne podobne instytucje,
- 13) zobowiązań jednostek uspołecznionych handlu komisowego wobec komitentów oraz wypłat jednostek handlu detalicznego i jednostek świadczących usługi dla ludności, w związku z uwzględnieniem reklamacji dotyczących nabytych towarów lub świadczonych usług,
- 14) należności prywatnych przedsiębiorstw, rzemieślników i innych drobnych wykonawców z tytułu robót remontowo-budowlanych wykonywanych w szkołach, internatach, ośrodkach kolonijnych i innych podobnych zakładach, położonych poza miastami wojewódzkimi oraz powiatowymi,
- 15) wywłaszczenia lub nabycia nieruchomości dokonanych w trybie ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczenia nieruchomości (Dz. U. z 1961 r. Nr 18, poz. 94) oraz z tytułu odszkodowań przewidzia-

- nych w ustawie z dnia 25 lutego 1958 r. o uregulowaniu stanu prawnego mienia pozostającego pod zarządem państwowym (Dz. U. Nr 11, poz. 37),
- 16) bieżących czynszów najmu lub dzierżawy nieruchomości i lokali,
- 17) należności za usługi kominiarskie,
- 18) zwrotu przez prezydium rad narodowych środków, wydatkowanych na remonty i odbudowę budynków mieszkalnych przez prywatnych właścicieli nieruchomości, dokonywane na podstawie ustawy z dnia 22 kwietnia 1959 r. o remontach i odbudowie oraz wykańczaniu budowy i nadbudowie budynków mieszkalnych (Dz. U. z 1959 r. Nr 27, poz. 166 i z 1962 r. Nr 66, poz. 326),
- 19) zakupu dóbr kultury, nabywanych przez szkoły wyższe, muzea, archiwa i biblioteki,
- 20) należności kółek rolniczych nie przekraczających kwot ustalonych w § 8 ust. 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1958 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 26, poz. 158, z 1965 r. Nr 44, poz. 274 i z 1966 r. Nr 17, poz. 110) i wynikających z zamówień udzielonych kółkom rolniczym na zasadach podanych w tym przepisie,
- 21) należności rzemieślniczych spółdzielni zaopatrzenia i zbytu za dostawy, roboty i usługi.

§ 4. Przez użyte w rozporządzeniu określenie „bank” rozumie się również spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 7 maja 1959 r. w sprawie rodzajów dokumentów, na podstawie których banki będą wykonywały dyspozycje pieniężne jednostek gospodarki uspołecznionej na rzecz jednostek gospodarki nie uspołecznionej, osób fizycznych oraz uspołeczniionych sklepów komisowych (Dz. U. Nr 32, poz. 188).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie jednego miesiąca od daty ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

53

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 marca 1967 r.

w sprawie zasad gospodarki kasowej jednostek gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o rozliczeniach pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 215) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej mogą dokonywać wypłat gotówkowych jedynie ze środków podjętych z rachunku bankowego, z wyjątkiem wypadków określonych w § 2.

2. Przy podejmowaniu gotówki z banku (ust. 1) jednostką gospodarki uspołecznionej obowiązana jest określić jej przeznaczenie zgodnie z klasyfikacją ustaloną w instrukcji Prezesa Narodowego Banku Polskiego o planowaniu kasowym.

3. Podjęta z banku gotówka może być użyta jedynie na cele określone przy jej podjęciu (ust. 2).

4. Przy odprowadzaniu gotówki do banku jednostka gospodarki uspołecznionej obowiązana jest określić źródło przychodu, z którego pochodzi wpłata, zgodnie z klasyfikacją ustaloną w instrukcji Prezesa Narodowego Banku Polskiego o planowaniu kasowym.

§ 2. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej mogą pokrywać z własnych wpływów gotówkowych:

- 1) wydatki na zakup towarów i materiałów, za świadczone usługi oraz inne wydatki o charakterze administracyjno-gospodarczym, jeżeli wydatek dla jednorazowej transakcji nie przekracza 3.000 zł,
- 2) wypłaty nie podjętych w terminie i zwróconych do banku wynagrodzeń za pracę, dopłat do biletów za dojazdy oraz zasiłków rodzinnych i innych świadczeń pieniężnych z tytułu ubezpieczeń społecznych i pomocy społecznej,
- 3) wypłaty z tytułu skupu dokonywanego przez jednostki prowadzące skup,
- 4) wypłaty przez jednostki handlu detalicznego i jednostki świadczące usługi dla ludności, dokonywane w związku z uwzględnieniem reklamacji dotyczących zakupionych towarów lub świadczonych usług,
- 5) wypłaty komitentom przez sklepy komisowe,
- 6) wypłaty wygranych loterii pieniężnych i gier liczbowych.

2. Bank może dla określonej jednostki lub grup jednostek:

- 1) zezwolić na pokrywanie z własnych wpływów wydatków na inne cele niż wymienione w ust. 1,
- 2) zawiesić na czas określony uprawnienia do pokrywania wydatków z własnych wpływów lub ograniczyć je tylko do niektórych wydatków.

§ 3. 1. Jednostka gospodarki uspołecznionej może pozostawić na koniec dnia w kasie własnej gotówkę:

- 1) stanowiącą pogotowie kasowe,
- 2) podjętą z rachunku bankowego na określone cele,
- 3) pochodzącą z własnych wpływów, gromadzoną za zgodą banku poza pogotowiem kasowym na cele przewidziane w § 2,
- 4) przeznaczoną do odprowadzenia do banku (ust. 6).

2. Pogotowie kasowe stanowi gotówka przeznaczona na wydatki wymienione w § 2, na wydawanie reszty oraz gotówka, która nie może być odprowadzona do banku w związku z wymaganiami banku co do minimalnych ilości znaków pieniężnych przyjmowanych przy odprowadzaniu nadwyżek kasowych.

3. Wysokość pogotowia kasowego ustala się w kwocie 5.000 zł.

4. Bank może ustalić dla określonej jednostki lub grup jednostek pogotowie kasowe w kwocie wyższej lub niższej niż ustalona w ust. 3.

5. Gotówka wymieniona w ust. 1 pkt 2 nie może być przechowywana w kasie przez okres dłuższy niż 3 dni, a za zgodą banku — dłuższy niż 10 dni.

6. Odprowadzeniu do banku podlega nadwyżka gotówki w kasie przekraczająca łączną sumę gotówki wymienionej

w ust. 1 pkt 1 i 2. Nie podlega odprowadzeniu nadwyżka nie przekraczająca 500 zł.

7. Nadwyżka gotówki powinna być odprowadzona do banku w dniu, w którym powstała, a gdy to jest niemożliwe — najpóźniej w dniu następnym.

8. Bank może ustalić inne terminy odprowadzania nadwyżek gotówki niż wymienione w ust. 7.

§ 4. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej obowiązane są składać w banku sprawozdania z obrotów gotówkowych w zakresie i terminach ustalonych przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego.

2. Prezes Narodowego Banku Polskiego może zwolnić poszczególne jednostki gospodarki uspołecznionej lub kategorie tych jednostek od obowiązku składania sprawozdań wymienionych w ust. 1.

§ 5. 1. Rozporządzenie dotyczy jednostek gospodarki uspołecznionej oraz organizacji zawodowych i społecznych, z wyjątkiem jednostek i zakładów budżetowych oraz placówek pocztowych i pocztowo-telekomunikacyjnych w zakresie działalności usługowej.

2. Rozporządzenie stosuje się do rolniczych spółdzielni produkcyjnych ze zmianami wynikającymi z rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 8 października 1959 r. w sprawie rozliczeń pieniężnych rolniczych spółdzielni produkcyjnych (Dz. U. Nr 57, poz. 344).

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 13 sierpnia 1958 r. w sprawie zasad gospodarki kasowej jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 54, poz. 263).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie jednego miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

54

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 16 marca 1967 r.

zmieniające rozporządzenie o dozorze nad wyrobem i obrotem napojami chłodzącymi gazowanymi.

Na podstawie art. 8 lit. a), b), d), e) i g) rozporządzenia z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. z 1928 r. Nr 36, poz. 343, z 1934 r. Nr 110, poz. 977, z 1939 r. Nr 54, poz. 342, z 1946 r. Nr 5, poz. 44 i z 1949 r. Nr 42, poz. 311) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 11 lipca 1947 r. o dozorze nad wyrobem i obrotem napojami chłodzącymi gazowanymi (Dz. U. z 1947 r. Nr 52, poz. 283, z 1950 r. Nr 33, poz. 303, z 1951 r. Nr 64, poz. 443, z 1954 r. Nr 33, poz. 139, z 1958 r. Nr 56, poz. 275, z 1960 r. Nr 4, poz. 29 i z 1963 r. Nr 45, poz. 256) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Butelki i syfony powinny wytrzymywać stosowane

ciśnienie dwutlenku węgla. Zamknięcia butelek, główki i wewnętrzne składowe części syfonów muszą być wykonane z materiałów nieszkodliwych dla zdrowia i nie powodujących zmian organoleptycznych napojów. Ponadto główki i wewnętrzne składowe części syfonów muszą być skonstruowane w taki sposób, aby umożliwiały dokładne mycie główek oraz wnętrza syfonów.”;

2) § 15 skreśla się.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa 34, ul. Powsińska 69/71 (skrytka pocztowa nr 3).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”. Zakł. nr 1. Warszawa, ul. Tamka 3.